



Jaciment de l'escull coral·lí de Can Sala

Subirats

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: A 300 m a l'oest del carrer de Can Sala

Coordenades:

Latitud: 41.38605
Longitud: 1.81121
UTM Est (X): 400606
UTM Nord (Y): 4582295

Classificació

Número de fitxa 08273 - 210
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Cenozoic Neògen
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: L'aflorament d'escull coral·lí de la pedrera de Can Sala s'ha vist greument deteriorat a causa de la construcció d'una edificació aprofitant l'excavació i esplanada de la pedrera.

Protecció Inexistent
Número inventari Si, EIG, codi 340

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 041A00010
Autoria de la fitxa Lluís Rius
Data de registre de la fitxa: dl., 21/08/2006 - 02:00

Descripció

Jaciment paleontològic de Can Sala és una formació escullosa de tipus "Knoll". Aquest conjunt coral·lí és un dels afloraments més importants del marge sud-oriental de la conca del Vallès-Penedès. El conjunt dels afloraments de Sant Pau d'Ordal demostren el desenvolupament d'una organització seqüencial marcada per les pulsacions de transgressió-regressió del nivell del mar durant el Languià (Miocè mitjà). Aquest jaciment geològic permet observar l'evolució del sistema de badia-plataforma sovint influït per l'acció dels corrents i pels sistemes de ventalls litorals alimentats des de la Serralada Prelitoral.

Observacions:

L'escull coral·lí de Can Sala és un indret regularment visitat pels estudiants de la Facultat de Geologia de la Universitat de Barcelona.

L'aflorament és part del llegat científic més transcendent de la geologia del terciari marí de la mediterrània occidental.

Les sigles EIG corresponen a Espai d'Interès Geològic.

Foto 1- Permanyer (1990, fig.56). Tall geològic extret de la tesi d'Albert Permanyer

Història

El complex coral·lí de Can Sala- Can Vendrell és un dels indrets més estudiats de la literatura paleontològica clàssica.

Els primers treballs més antics que parlen de la geologia del Penedès són els de Vezian, (1856), el qual esmenta l'existència d'esculls de coralls en la depressió. Serà, però, Almera Jaume, (1886, 1898) el primer en localitzar l'escull de Sant Pau. Angelis d'Ossat, (1898) fou el primer a proporcionar una llista de gèneres i espècies coral·lines de l'escull. Els estudis de Chevalier (1957) van donar pas a una nova etapa interpretativa de les formacions esculloses del Miocè a la Mediterrània occidental. Altres autors més recents que tracten la paleontologia dels esculls de la zona són els treballs Permanyer Bastardas, Albert (1990) i Bessedik,M y Cabrera,LL (1985).

Bibliografia

ALMERA, J. (1896) " Reconocimiento de la presencia del primer piso mediterráneo en el Panadés. Memorias de la Real Academia de Ciencias y Artes de Barcelona, I.

ALMERA, J. (1898) " Compte-rendu de l'excursion du samedi 8 octobre a Castellvi de la Marca au vallon de San-Pau d'Ordal et a San-Sadurn de Noya. Bulletin Société Géologique de France, 26.

BESSEDIK,M. Y CABRERA,L., (1985)" Le coupe récif-mangrove à Sant Pau d'Ordal (Vallès-Penedès, Espagne), ténoin du maximum transgressif en Méditerranée nord-occidental (Burdigalien supérieur-Langhien inférieur). Newsletter Stratigraphy,14 (1).

CABRERA PÉREZ, Lluís (1999): "Esculls miocènics de Sant Pau d'Ordal-Can Sala". Espais d'interès geològic de Catalunya. Web Gencat.net/mediambient. Generalitat de Catalunya.

CHEVALIER , J.P. (1957). Les formations récifales miocènes de la Catalogne espagnole. Bull. Soc. Geol. Fr,7(1-3).

MAGNÉ (1978). "Estudes microstratigraphiques sur le neogene de la Méditerranée nord-occidental". Vol.1: Les bassins neogenes catalans. C.N.R.S., Centr. Reg. Pub. Toulouse. Sci de la Terre. Pub. Toulouse.

PERMANYER BASTARDAS, Albert (1990). Sedimentologia i diagènesi dels esculls miocens de la conca

del Penedès. Institut d'Estudis Catalans.

VEZIAN, A. (1856). " Mollusques et zoophytes des terrains mummulitique et des ses rapports avec les formations correspondantes du bassin de la Méditerranée", Montpellier, Imprim. Ricard Fièrer, 116 pp, 1 mapa.



